

[Retoft.]

Del af de danske Landkommuner, hvor Venstre har Hovedindflydelsen paa, hvorledes man lægger Ligningen. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Meningsfæller ude omkring i Kommunerne finder, at det, der anvendes, er et forholdsvis fornuftigt Grundlag at lægge Skatten paa; men saa kan jeg heller ikke forstaa den Kritik, han retter fra denne Talerstol. Tillægs-skatten skal gaa længere ned, siger det ærede Medlem — nej, jeg vil gaa ud fra, at naar man begynder ved det Punkt, som er foreslaaet, vil det være en Retfærdighedshandling, som jeg tror vilde bringe Venstre mere i Kontakt med Befolkningens Synspunkter, end hvis man gik til ganske roligt at beskatte alt over en Bank.

Jeg skal derefter rette et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Det konservative Parti. Det ærede Medlem kom jo ind paa en stærk Omtale af Indkomster. Nu forbavser det mig i nogen Grad, at det ærede Medlem fordyber sig i dette specielle og tænkte Tilfælde. Men jeg vil alligevel sige til det ærede Medlem, at den mangeaarige Erfaring og den mangeaarige Praksis, som det ærede Medlem maa forudsættes at have paa dette Punkt, burde have betydet for ham, at han ikke omtalte dette Forhold paa den Maade, som det blev omtalt. I øvrigt kunde jeg have Lyst til at spørge, om det virkelig staar i Det konservative Folkepartis Dogmelære, at socialdemokratisk Styre altid er dyrt. (*Korsgaard*: Ja). Ja, det er jo muligt, men det er fejl. Det er saaledes, at ligegyldigt hvem man træffer af konservative Talere ude i Landet og ogsaa her i dette høje Ting, saa slynger de ganske roligt den Bemærkning flot ud: Socialdemokratisk Styre er dyrt, uden at bilægge det med mindste Bevis. Sagen er nemlig den, at naar man, hvis der tænkes paa Kommunestyernerne, virkelig gaar Sagen efter, gaar til Bunds i Forholdene, som jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil gøre, saa vil man maaske komme til et ganske andet Resultat. Jeg skal henvise til et Resultat, som for øvrigt staar derovre i Boghylden til højre, — jeg sigter til Administrationsudgifterne i København og paa Frederiksberg —, og som er ganske godt at faa Forstand af, ogsaa for det ærede Medlem Hr. Korsgaard.

Til de øvrige Ordføreres Taler har jeg ikke meget at skulle have sagt. Jeg skal indskrænke mig til det, jeg udtalte i Gaar om de smaa Ændringer, jeg eventuelt vil foreslaa i Udvalget, og i øvrigt anbefale, at vi vedtager Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Clausager: Jeg sagde i Gaar ikke noget til Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Retoft. Det ærede Medlem holdt efter min Mening en meget habil Jomfrutale fra Formens Side, og fra et socialdemokratisk Standpunkt var det vist ogsaa, hvad Indholdet angik, en god Tale, selv om jeg ikke var enig med ham. Jeg skulde heller ikke have sagt noget til ham i Dag, hvis han ikke havde rettet et bestemt Spørgsmaal til mig. Det skal jeg kortelig besvare. Det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal: Hvor stor maa Landbrugets Gæld rettelig være? Og han spurgte mig: Er det ikke rigtigt, at de Grænser, vi har sat, er i Orden? Nej, ærede Medlem Hr. Retoft, det mener jeg ikke, for Lovforslaget siger klart og tydeligt, at hvad der er af Gæld over 85 pCt. af Panteværdien, burde ikke være, det er af det onde. Nu kan man nok erindre, at jeg i Gaar rullede et lille Billede op om, hvorledes det stod for en Statshusmand, der nylig havde oprettet et Brug under de bedst mulige og fornuftige Vilkaar, en Mand med 2 000 Kr. i Lommen og med 10 Tdr. Land god Jord, der koster ham 18 000 Kr., og deraf skylder han 16 000 Kr. En saadan Ejendom kan aldrig komme i større Skatteværdi end 16 000 Kr., han har altsaa 100 pCt.s Gæld, og de 15 pCt. er efter Forslaget til den gale Side. Denne Mand ønsker man at give 72 Kr. i Tilskud; det er det klareste og tydeligste Bevis for, at denne Mand ikke kan eksistere efter Regeringspartiernes Mening.

Er det Tilfældet, er Udstykning forrykt, thi den Udstykning, jeg her har skitseret, er klog og fornuftig, saaledes som vi har haft den, og kan det ikke gaa, er det, fordi Landbrugets Kaar er for daarligere erhvervsmæssigt set; enten er hans Udgifter og Byrder for store eller hans Indtægter for smaa. Der er noget galt i den Erhvervs politik, Regeringen fører, thi er det saadan, at en Mand med 10 Tdr. Land god Jord og nye Bygninger, jævnt og ordentligt